

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA GOSPODARKI¹⁾**

z dnia 2009 r.

**w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów
wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym
lub policyjnym**

Na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.²⁾), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe wymagania dla pomieszczeń magazynowych przeznaczonych do przechowywania wytworzonych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 2) wymagania organizacyjne i techniczne w zakresie przygotowania obiektów, w których będą przechowywane materiały wybuchowe, broń, amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przeznaczone do obrotu;
- 3) szczegółowe wymagania dla pomieszczeń magazynowych, w których będą mogły być przechowywane materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów, o którym mowa w art. 3 pkt 18a ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.³⁾).

§ 2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) załącznik A – załącznik, o którym mowa w art. 3 pkt 21 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 2) klasy – klasy materiałów niebezpiecznych, o których mowa w art. 3 pkt 6 ustawie z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 3) podklasy – podklasach materiałów i przedmiotów niebezpiecznych, o których mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 4) grupy zgodności – grupy, o których mowa w art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2002 r. o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego;
- 5) obiekty magazynowe – pomieszczenia magazynowe i obiekty, w których są przechowywane wytworzone lub przeznaczone do obrotu materiały wybuchowe, broń,

¹⁾ Minister Gospodarki kieruje działem administracji rządowej – gospodarka, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki (Dz. U. Nr 216, poz. 1593).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 238, poz. 2019, z 2004 r. Nr 222, poz. 2249, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i poz. 711, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 125, poz. 1036.

amunicja oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, a także materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów.

§ 3.1. Materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów można przechowywać w magazynie bazowym, pod warunkiem łącznego spełnienia następujących przesłanek:

- 1) znaleziony materiał wybuchowy zaklasyfikowany został do III klasy zagrożeń, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia w sprawie sposobu prowadzenia prac z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr ..., poz. ...);
 - 2) konieczność zapewnienia bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi, mienia i środowiska uniemożliwia utworzenie tymczasowego magazynu.
2. Decyzję o dopuszczeniu do przechowywania materiałów wybuchowych, o których mowa w ust. 1, w magazynie bazowym podejmuje osoba nadzorująca realizację oczyszczania terenu, o której mowa w § 7 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

§ 4. 1. W zależności od stopnia zagrożenia podczas magazynowania materiałów wybuchowych i wyrobów wypełnionych materiałem wybuchowym oraz ze względu na ich właściwości, stosuje się klasyfikację określoną w załączniku A, obejmującą w:

- 1) klasie 1 – materiały niebezpieczne, zaklasyfikowane do podklas 1.1, 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 i 1.6 materiałów wybuchowych i wyrobów wypełnionych materiałem wybuchowym;
 - 2) klasie 3 – roztwory odczulone nitrogliceryny, o stężeniu do 30%;
 - 3) klasie 4.1 – materiały wybuchowe w stanie niewybuchowym, zaklasyfikowane do klasy 4.1;
 - 4) klasie 9 – przedmioty ratownicze zaklasyfikowane do klasy 9 materiałów niebezpiecznych, jeżeli zawierają materiały wybuchowe.
2. Dopuszczone do przechowania w magazynie bazowym materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów zalicza się do klasy 1 materiałów niebezpiecznych podklasy 1.1 materiałów wybuchowych.

§ 5. 1. Obiekty magazynowe, w których przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, powinny odpowiadać wymogom zapewniającym ochronę życia lub zdrowia ludzkiego, mienia oraz środowiska naturalnego w szczególności przez:

- 1) właściwą lokalizację, odpowiednią konstrukcję, przystosowanie, wyposażenie i zabezpieczenie;
- 2) opracowanie, systematyczną aktualizację i przestrzeganie instrukcji technicznych przechowywania oraz instrukcji bezpieczeństwa i higieny pracy;
- 3) przechowywanie wyrobów:
 - a) posiadających certyfikaty klasyfikacyjne dla celów transportowych, jeżeli takie certyfikaty są wymagane na podstawie odrębnych przepisów,
 - b) właściwie opakowanych i oznakowanych, stosownie do wymagań określonych w odrębnych przepisach i normach, w ustalonych dla nich terminach ważności,
 - c) według poszczególnych rodzajów i typów, w sposób uporządkowany, zapewniający dokładną kontrolę stanu ilościowego;
- 4) zapewnienie bezpośredniej ochrony obiektu magazynowego lub odpowiedniego zabezpieczenia technicznego, zgodnie z odrębnymi przepisami;

- 5) zatrudnianie przeszkolonych pracowników;
- 6) zapewnienie bezpiecznego transportu wewnątrzzakładowego;
- 7) przestrzeganie zasad bezpieczeństwa i higieny pracy wynikających ze stanowiskowych instrukcji bezpieczeństwa pracy, a także z instrukcji technicznych przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym;
- 8) utrzymywanie obiektów magazynowych w dobrym stanie technicznym, czystości i porządku;
- 9) przechowywanie na terenie obiektów magazynowych narzędzi i wyposażenia, wyłącznie określonych instrukcjami technicznymi wyrobów;
- 10) zabezpieczenie przechowywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przed bodźcami, które mogłyby doprowadzić do ich wybuchu, zapłonu lub utraty określonych parametrów technicznych;
- 11) wykonywanie w obiekcie magazynowym prac związanych wyłącznie z jego przeznaczeniem;
- 12) układanie opakowań lub pojemników z wyrobami w taki sposób, aby nie mogły przypadkowo przemieszczać się, przewracać, deformować pod wpływem nadmiernego ciężaru, a także aby można było nimi łatwo manewrować zgodnie z potrzebami.

2. Warunki lokalizacji obiektów magazynowych, w których są przechowywane materiały wybuchowe i amunicja, zaklasyfikowane do:

- 1) klasy 1 podklasy 1.1 i 1.5 oraz klasy 3 i 4.1 materiałów wybuchowych, w stosunku do innych obiektów w otoczeniu, określa załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4, 1.6 materiałów wybuchowych oraz klasy 9 materiałów niebezpiecznych, w stosunku do innych obiektów w otoczeniu, określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Prace remontowe oraz prace związane z używaniem otwartego ognia lub mogące doprowadzić do zapłonu albo wybuchu przechowywanych materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym prowadzi się po ich usunięciu z obiektu magazynowego i uzyskaniu pisemnej zgody przedsiębiorcy na podjęcie tych prac.

4. Urządzenia elektryczne, sygnalizacyjne i odgromowe oraz inne instalacje znajdujące się w obiektach magazynowych poddaje się kontroli przed dopuszczeniem do eksploatacji, a następnie, co najmniej raz w roku kontroluje ich stan pod względem spełnienia wymagań właściwej Polskiej Normy, dokumentując wyniki kontroli pisemnym protokołem przechowywanym u przedsiębiorcy.

§ 6. 1. Obiekty magazynowe wraz z przechowywanymi materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym muszą być skutecznie zabezpieczone przed kradzieżą i dostępem osób nieupoważnionych.

2. W obiektach magazynowych, z wyjątkiem magazynów podręcznych, o których mowa w załączniku nr 5 do rozporządzenia, prowadzi się książkę ewidencji osób wchodzących do tych obiektów.

3. Wzór książki, o której mowa w ust. 2, określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 7. Materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym przechowuje się w magazynach:

- 1) bazowych, obejmujących obiekty magazynowe, w których przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wytworzone w zakładzie wytwórczym lub przeznaczone do obrotu;

- 2) podręcznych, obejmujących pomieszczenia przemysłowe, laboratoryjne, sklepowe, przysklepowe, rusznikarnie, w których przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym wytworzone w zakładzie wytwórczym lub przeznaczone do obrotu w ilościach niestwarzających istotnego zagrożenia dla tych obiektów i otoczenia;
- 3) połowych zajmujących wydzielony i oznaczony teren.

§ 8. 1. Obiekty magazynowe, o których mowa w § 5 ust. 2, powinny być wykonane z materiałów niepalnych lub trudno palnych.

2. Obiekty przeznaczone dla przechowywania materiałów wybuchowych i amunicji zaliczonych do klasy 1 podklasy 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 oraz klasy 4.1 powinny być jednokondygnacyjne.

§ 9. 1. Powierzchnie elementów budowlanych w obiektach magazynowych, o których mowa w § 5 ust. 2, powinny być trwałe, gładkie, bez szpar i pęknięć, aby w przypadku rozszczelnienia opakowania nie stwarzać miejsc gromadzenia się odpadów materiałów wybuchowych, a także nie powinny stanowić źródła zanieczyszczenia przechowywanych materiałów.

2. Powłoki ścian, podłóg, sufitów i elementów wyposażenia obiektów magazynowych, o których mowa w ust. 1, powinny być trudno palne; podłogi i elementy wyposażenia powinny spełniać wymagania Polskiej Normy w zakresie ochrony przed elektrycznością statyczną.

3. Drzwi ewakuacyjne obiektów magazynowych, o których mowa w ust. 1, powinny otwierać się na zewnątrz pomieszczenia i posiadać zamki rolkowe, działające w wyniku pchnięcia, lub rozsuwać się na zewnątrz. Okna mające służyć za dodatkowe wyjścia awaryjne powinny otwierać się na zewnątrz, a powstający otwór okienny powinien mieć wymiary nie mniejsze niż 0,75 m x 0,75 m.

4. Wymiary wewnętrzne obiektów magazynowych, o których mowa w ust. 1, powinny zapewniać bezpieczne przemieszczanie opakowanych materiałów wybuchowych i amunicji, uwzględniając środki transportu wewnątrzzakładowego.

§ 10. 1. Dla każdego obiektu magazynowego, o którym mowa w § 5 ust. 2, prowadzi się kartę kwalifikacyjną.

2. Sposób prowadzenia karty kwalifikacyjnej określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 11. Obiekty magazynowe eksploatuje się, jeżeli:

- 1) jest zapewnione zabezpieczenie przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji przed ogrzaniem do temperatury powyżej 348 K (75°C), chyba że wyższa temperatura wynika z instrukcji technicznej ich przechowywania;
- 2) wokół każdego obiektu jest wyznaczona i oznaczona strefa ochrony, w której nie powinny wystąpić lub pojawiać się czynniki zwiększające ryzyko zaistnienia wybuchu lub spalania przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji;
- 3) są wyposażone w sprzęt przeciwpożarowy oraz instalacje gaśnicze dostosowane do właściwości i zagrożeń stwarzanych przez przechowywane materiały wybuchowe i amunicję, określony w karcie kwalifikacyjnej obiektu;
- 4) zabezpieczają przechowywane materiały wybuchowe i amunicję przed:
 - a) zachodzeniem w nich niekorzystnych przemian chemicznych lub fizycznych mogących mieć wpływ na ich bezpieczeństwo,
 - b) wodą gruntową i opadami atmosferycznymi;

- 5) posiadają sprawny system wentylacji pomieszczeń, określony w karcie kwalifikacyjnej obiektu;
- 6) są chronione przed wyładowaniami elektryczności atmosferycznej, zgodnie z Polską Normą, określoną dla budynków zagrożonych pożarem lub wybuchem;
- 7) zainstalowane urządzenia i instalacje elektryczne odpowiadają wymaganiom Polskiej Normy;
- 8) są wyposażone w instalację grzewczą, której temperatura elementów i przewodów grzewczych jest o co najmniej 50°C niższa od temperatury rozkładu materiału wybuchowego, jednak nie wyższa niż 393 K (120°C), jeżeli wyposażenie w taką instalację jest konieczne ze względu na właściwości przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji;
- 9) wewnątrz pomieszczenia magazynowego są zamieszczone trwałe napisy określające:
 - a) klasy lub podklasy i grupy zgodności przechowywanych materiałów wybuchowych i amunicji,
 - b) dopuszczalną ilość przechowywanych wyrobów,
 - c) dopuszczalną liczbę pracowników obsługi w obiekcie magazynowym.

§ 12. 1. Materiałów wybuchowych i amunicji zaklasyfikowanych do:

- 1) różnych grup zgodności klasy 1 materiałów wybuchowych,
- 2) klasy 1 materiałów wybuchowych z materiałami wybuchowymi zaklasyfikowanymi do klasy 3, 4.1 i 9

– nie przechowuje się w jednym obiekcie magazynowym, z zastrzeżeniem ust. 2-4.

2. Materiały wybuchowe i amunicja należące do grup zgodności C, D, E, G i S mogą być przechowywane razem.

3. Dopuszcza się przechowywanie w tym samym obiekcie magazynowym materiałów wybuchowych zaklasyfikowanych do grup zgodności A lub B oraz materiałów wybuchowych zaliczonych do pozostałych grup zgodności, pod warunkiem przeznaczenia do przechowywania materiałów wybuchowych należących do grupy zgodności A lub B oddzielnego pomieszczenia, zamkniętego i skonstruowanego w sposób uniemożliwiający przeniesienie detonacji z tego pomieszczenia na pozostałe pomieszczenia obiektu magazynowego, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. W magazynach podręcznych, materiały wybuchowe należące do grupy zgodności A lub B mogą być przechowywane w tym samym pomieszczeniu magazynowym z materiałami wybuchowymi zaliczonymi do pozostałych grup zgodności, pod warunkiem umieszczenia ich w metalowej skrzyni lub metalowej szafie, zamkniętych i skonstruowanych w sposób uniemożliwiający przeniesienie detonacji z wnętrza skrzyni lub szafy na inne materiały wybuchowe znajdujące się w pomieszczeniu.

§ 13. W magazynach polowych, w miejscach specjalnie wydzielonych, zabezpieczonych i podlegających ochronie przechowuje się broń oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym o rozmiarach uniemożliwiających ich przechowywanie w zamkniętych obiektach magazynowych.

§ 14. Warunki przechowywania broni oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym powinny uwzględniać wymagania określone przez ich producenta.

§ 15. 1. W pomieszczeniu lub wydzielonej części pomieszczenia, w którym jest prowadzony obrót materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, nie prowadzi się innej działalności gospodarczej.

2. Wymagania dotyczące lokalizacji, niezbędnych warunków technicznych i zabezpieczeń przed dostępem osób nieuprawnionych do magazynów podręcznych, w których jest prowadzona sprzedaż broni i amunicji, określa załącznik nr 5 do rozporządzenia.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 października 2002 r. w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 190, poz. 1589).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER GOSPODARKI

W porozumieniu:

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM
PRAWNYM I REDAKCYJNYM

ZASTĘPCA DYREKTORA
BIURO PRAWNE
M. Szymanowska
Maria Szymanowska
RADCA PRAWNY
21.09.09

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Gospodarki z dnia 2009 r.
(poz.)

załącznik nr 1**WARUNKI LOKALIZACJI OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH, W KTÓRYCH SĄ
PRZECHOWYWANE MATERIAŁY WYBUCHOWE I AMUNICJA,
ZAKLASYFIKOWANE DO KLASY 1 PODKLASY 1.1 i 1.5 ORAZ DO KLAS 3 i 4.1****I. Magazyny bazowe**

1. Magazyny bazowe mogą być lokalizowane wyłącznie w wolno stojących obiektach, w bezpiecznych odległościach od innych obiektów usytuowanych w ich otoczeniu.

Minimalną dopuszczalną odległością (L_d) od zagrażającego wybuchem magazynu bazowego w stosunku do innych obiektów w otoczeniu jest taka odległość, przy której nadciśnienie fali uderzeniowej (P_f) powstającej przy wybuchu zgromadzonego w magazynie ładunku o masie (M) nie przekracza wartości dopuszczalnych dla tych obiektów, określonych liczbowo w ust. 14 w tabeli 1.

2. Minimalne dopuszczalne odległości, o których mowa w ust. 1, określa się z uwzględnieniem:

- 1) masy netto magazynowanego ładunku materiałów wybuchowych i jego zdolności do generowania fali uderzeniowej;
- 2) konstrukcji obiektu magazynowego, obecności lub braku obwałowań;
- 3) ewentualnych uwarunkowań propagacji fali uderzeniowej wokół obiektu magazynowego;
- 4) wrażliwości materiałów wybuchowych znajdujących się w zagrożonym obiekcie, w stosunku do którego jest wyznaczana bezpieczna odległość;
- 5) zastosowanych dodatkowych zabezpieczeń obiektu magazynowego i pobliskich obiektów.

3. Zdolność danego materiału wybuchowego do generowania fali uderzeniowej, o której mowa w pkt 2 ppkt 1, określa porównawczo w stosunku do wzorcowego materiału wybuchowego (krystalicznego heksogenu) współczynnik zagrożenia (R_Z).

Współczynnik R_Z wyznacza się doświadczalnie w drodze badań modelowych lub oblicza według wzoru:

$$R_Z = 4,71 \times 10^{-4} \times (Q \times V)^{0,5}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Q - ciepło wybuchu danego materiału wybuchowego w kJ/kg,

V - objętość właściwą produktów wybuchu danego materiału wybuchowego w dm^3/kg .

4. Wrażliwość materiału wybuchowego, o której mowa w pkt 2 ppkt 4, określa współczynnik wrażliwości (R_W) obliczany według wzoru:

$$R_W = (R_M \times R_T)^{0,5}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

R_M - współczynnik wrażliwości mechanicznej danego materiału wybuchowego,

R_T - współczynnik wrażliwości termicznej danego materiału wybuchowego.

5. Współczynniki R_M i R_T , o których mowa w pkt 4, oblicza się według wzorów:

$$1) R_M = 0,076 \times (S_t \times S_i)^{0,5}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

S_t - dolną granicę wrażliwości na tarcie danego materiału wybuchowego w N, oznaczoną według Polskiej Normy,

S_i - dolną granicę wrażliwości na uderzenie danego materiału wybuchowego w J, oznaczoną według Polskiej Normy;

$$2) R_T = 39,02 \times \log T_R/373$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

T_R - temperaturę rozkładu danego materiału wybuchowego w K, oznaczoną według Polskiej Normy.

6. Obliczając współczynnik R_w zgodnie z pkt 4 i 5, dodatkowo stosuje się następujące zasady:

1) jeżeli materiał wybuchowy ma współczynnik wrażliwości mechanicznej (R_M) mniejszy lub równy 1, współczynnik wrażliwości oprócz wartości liczbowej otrzymuje znak „M”;

2) jeżeli materiał wybuchowy charakteryzuje się wrażliwością na uderzenie wyższą od 50 J i jednocześnie wrażliwością na tarcie wyższą od 353 N, do obliczenia współczynnika wrażliwości mechanicznej według wzoru, o którym mowa w ust. 5 pkt 1. przyjmuje się wartości $S_i = 50$ J i $S_t = 353$ N;

3) jeżeli materiał wybuchowy nie ulega rozkładowi podczas ogrzewania do temperatury 673 K, do obliczania współczynnika wrażliwości termicznej według wzoru, o którym mowa w ust. 5 pkt 2, przyjmuje się wartość $T_R = 673$ K.

7. Równoważnik heksogenowy (G), wyrażony w kg, wzorcowego heksogenu magazynowanego ładunku zdolnego do generowania przy wybuchu fali uderzeniowej wyznacza się doświadczalnie, w drodze badań modelowych, lub określa według wzoru:

$$G = R_Z \times M$$

– gdzie M oznacza masę netto materiału wybuchowego zawartego w magazynowanym ładunku, w kg.

W przypadku magazynowania w obiekcie kilku materiałów wybuchowych, do obliczeń według wzoru, o którym mowa w pkt 8, przyjmuje się sumę równoważników heksogenowych ich ładunków.

8. Nadciśnienie fali uderzeniowej (P_f) w kilopaskalach (kPa) jako funkcję odległości czoła fali (L) od miejsca ewentualnego wybuchu oraz równoważnika heksogenowego magazynowanego ładunku (G) określa się według wzoru:

$$P_f = 980 \times (L \times G^{-1/3})^{-1,89}$$

lub wyznacza doświadczalnie przeprowadzając badania modelowe.

9. W przypadku łącznego magazynowania materiałów wybuchowych zaliczonych do podklasy 1.1 lub 1.5 z innymi materiałami wybuchowymi i wyrobami wypełnionymi materiałem wybuchowym, przy wyznaczaniu minimalnych dopuszczalnych odległości (Ld), o których mowa w ust. 1, uwzględnia się sumę równoważników heksogenowych magazynowanych ładunków.

10. Magazyn, w którym jest przechowywany materiał wybuchowy w stanie niewybuchowym, zaklasyfikowany do klasy 3 lub 4.1 materiałów niebezpiecznych, może być uznawany jako niestwarzający zagrożenia z powodu generowania fali uderzeniowej, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- 1) lokalizacja i konstrukcja magazynu wyłącza możliwość zainicjowania jego zawartości w przypadku wybuchu w sąsiednich obiektach zawierających ładunki materiału wybuchowego;
- 2) w czasie magazynowania przestrzegane są specjalne warunki bezpieczeństwa określone przez przedsiębiorcę, uniemożliwiające wybuch magazynowanego ładunku w przypadku pożaru w obiekcie magazynowym.

11. Materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenu, o których mowa w § 3 ust. 1 rozporządzenia, mogą być przechowywane wyłącznie w wydzielonym obwałowanym obiekcie, pod warunkiem, że:

- 1) nie posiadają uszkodzeń mechanicznych, takich jak uszkodzenia lub ślady świadczące o przejściu przez lufę;
- 2) nie są skorodowane w wyniku kontaktu z glebą, wodą oraz czynnikami atmosferycznymi;
- 3) są przechowywane w opakowaniach transportowych, odpowiadających wymaganiom określonym w odrębnych przepisach o opakowaniach materiałów wybuchowych.

12. Obiekty magazynów bazowych dzieli się na:

- 1) nieobwałowane;
- 2) obwałowane.

13. Na równi z obiektami magazynów bazowych obwałowanych traktuje się obiekty:

- 1) osłonięte murami lub innymi osłonami, w tym wynikającymi z ukształtowania terenu, o podobnej skuteczności;
- 2) których elementy konstrukcyjne gwarantują zlokalizowanie skutków ewentualnego wybuchu magazynowanego ładunku w obrębie tego obiektu, w tym zabezpieczają przed przeniesieniem wybuchu na materiały wybuchowe znajdujące się w sąsiednich pomieszczeniach lub obiektach, jeżeli są osłonięte odpowiednimi osłonami od strony przegród odciążających.

14. Dopuszczalne wielkości nadciśnienia fali uderzeniowej (P_f) dla różnych obiektów, w stosunku do których jest wyznaczana bezpieczna odległość od magazynu bazowego, określa tabela 1.

Tabela 1. Dopuszczalne wielkości nadciśnienia fali uderzeniowej dla różnych obiektów

Lp.	Rodzaj zagrożonego obiektu, w stosunku do którego jest wyznaczana bezpieczna odległość	Dopuszczalna wielkość nadciśnienia fali uderzeniowej (P_f)
1	Magazyny materiałów i przedmiotów wybuchowych w opakowaniach transportowych, budynki produkcyjne bez stałej obsady	80 kPa
2	Budynki do produkcji materiałów wybuchowych typu bunkrowego ze stałą obsadą i obiekty towarzyszące oraz magazyny półfabrykatów	60 kPa
3	Budynki produkcyjne inne niż wymienione w lp. 1 i 2, w tym obiekty do produkcji materiałów wybuchowych, obiekty o przeznaczeniu higieniczno-sanitarnym, laboratoryjne, pomocnicze, drogi dojazdowe do zakładu, ogrodzenia zewnętrzne zakładów, lokalne drogi poza obszarem zabudowanym, napowietrzne linie wysokiego napięcia	35 kPa
4	Obiekty niewymienione w lp. 1 - 3, w tym: <ol style="list-style-type: none"> 1) obszar zabudowy rozproszonej 2) obszar zabudowy zwartej 3) autostrady i drogi o dużym natężeniu ruchu 	5 kPa 3 kPa 3 kPa

5	Obiekty użyteczności publicznej, w których gromadzi się duża liczba ludzi, takie jak: miejsca kultu, szpitale, placówki oświatowo-wychowawcze, place i hale targowe, obiekty rekreacyjno-sportowe itp.	1 kPa
---	--	-------

15. Minimalną dopuszczalną odległość, w metrach (L_d), od obiektu bazowego magazynu nieobwałowanego do innych zagrożonych obiektów określa się według wzoru:

$$L_d = 38,25 \times P_f^{-0,529} \times G^{1/3}$$

lub wyznacza doświadczalnie w drodze badań modelowych, uwzględniając kryteria określone w tabeli 1 pkt 14.

16. Minimalną dopuszczalną odległość, w metrach (L_d), od obwałowanego magazynu do innych zagrożonych obiektów określa się według wzorów:

1) przy odległości powyżej 10 m do 80 m:

$$L_d = 14,96 \times P_f^{-0,629} \times G^{0,396},$$

2) przy odległości powyżej 80 m do 500 m:

$$L_d = 3,693 \times P_f^{-1} \times G^{0,63} + 27,1,$$

3) przy odległości powyżej 500 m według wzoru określonego w pkt 15.

lub wyznacza doświadczalnie przeprowadzając badania modelowe, uwzględniając kryteria określone w tabeli 1 pkt 14.

17. Za odległość między magazynami i wymienionymi w pkt 14 w tabeli 1 zagrożonymi obiektami przyjmuje się najmniejszą odległość między ścianami budynków lub między ścianą magazynu a poboczem drogi.

18. Dla zagrożonych obiektów wymienionych w tabeli 1 pkt 14 w lp. 1-3, w których znajdują się materiały wybuchowe o współczynniku wrażliwości (R_w) nie większym niż 2 lub nie większym niż 5 ze znakiem „M”, minimalna dopuszczalna odległość od magazynu powodującego zagrożenie wynosi:

- 1) co najmniej 20 m, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi nie mniej niż 10 kg i nie więcej niż 1.000 kg;
- 2) co najmniej 60 m, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi ponad 1.000 kg, lecz nie więcej niż 5.000 kg;
- 3) odległość obliczoną według wzorów podanych w ust. 15 i 16, jeżeli równoważnik heksogenowy magazynowanego ładunku (G) wynosi ponad 5.000 kg.

19. W przypadku gdy obiekty, o których mowa w tabeli 1 pkt 14 w lp. 1-3, są obwałowane, z uwzględnieniem pkt 13 ppkt 1, obliczoną w stosunku do tych obiektów minimalną dopuszczalną odległość można zmniejszyć o 30%.

20. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych pomieszczeniach (komorach) obiektu magazynowego, między którymi nie może nastąpić przeniesienie detonacji, minimalną dopuszczalną odległość oblicza się dla pomieszczenia, w którym znajduje się ładunek o największym równoważniku heksogenowym (G).

21. W przypadku gdy w wyniku wybuchu w magazynie bazowym jest możliwe miotanie ciężkich odłamków, minimalna dopuszczalna odległość tego magazynu w stosunku do obiektów wymienionych w tabeli 1 pkt 14 lp. 1-3 wynosi co najmniej 180 m, w odniesieniu do obiektów wymienionych w lp. 4 - co najmniej 275 m, a w odniesieniu do obiektów wymienionych w lp. 5 - co najmniej 400 m.

II. Magazyny podręczne

1. W magazynach podręcznych mogą być przechowywane materiały wybuchowe i wyroby wypełnione materiałem wybuchowym zaklasyfikowane do klasy 1 podklasy 1.1 i 1.5 oraz klasy 3 i 4.1 w ilościach netto nieprzekraczających wielkości podanych w tabeli 2, z zastrzeżeniem ust. 2.

Tabela 2. Ilości materiałów wybuchowych netto dopuszczone do przechowywania w magazynach podręcznych

Podklasa lub klasa zagrożenia	Grupa zgodności	Dopuszczalna masa netto materiału wybuchowego oraz dodatkowe uwarunkowania
1.1	A	1 kg
1.1	B	1 kg
1.1	C	25 kg
1.1 i 1.5	D	5 kg
1.1	E, F, J, L	w ilościach uzasadnionych z punktu bezpieczeństwa magazynu, stosownie do zapisu w karcie oceny materiału wybuchowego pod względem bezpieczeństwa
1.1	G	25 kg
3 i 4.1		25 kg

2. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych pomieszczeniach lub komorach magazynu podręcznego, których konstrukcja zabezpiecza przed przeniesieniem się detonacji pomiędzy tymi pomieszczeniami lub komorami, w magazynie podręcznym można przechowywać nie więcej, niż czterokrotność ilości wskazanych w tabeli 2.

3. Magazyn podręczny, o którym mowa w pkt 1, powinien odpowiadać następującym wymaganiom:

- 1) musi być zlokalizowany wyłącznie w wydzielonym pomieszczeniu bez stałej obsady w budynku laboratoryjnym, budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady;
- 2) elementy konstrukcyjne oraz dodatkowe wyposażenie magazynu, jego komór lub poszczególnych pomieszczeń muszą w istotny sposób lokalizować i ograniczać skutki ewentualnego zapłonu lub wybuchu przechowywanego niebezpiecznego towaru na otoczenie;
- 3) musi posiadać powierzchnie odciażające oraz osłony przed tymi powierzchniami, ograniczające rozrzut odłamków, wyrzut produktów gazowych spalania i oddziaływanie fali uderzeniowej.

4. Magazynów podręcznych, o których mowa w pkt 1, nie lokalizuje się w budynkach mieszkalnych oraz w obiektach użyteczności publicznej.

załącznik nr 2

WARUNKI LOKALIZACJI OBIEKTÓW MAGAZYNOWYCH, W KTÓRYCH SĄ PRZECHOWYWANE MATERIAŁY WYBUCHOWE I AMUNICJA, ZAKLASYFIKOWANE DO KLASY 1 PODKLASY 1.2, 1.3, 1.4, 1.6 ORAZ KLASY 9

I. Magazyny bazowe

1. Minimalne dopuszczalne odległości (L_d) od magazynów bazowych w stosunku do innych obiektów znajdujących się w pobliżu, z zastrzeżeniem pkt 2, wyznacza się lub oblicza z uwzględnieniem masy netto materiału wybuchowego (G), zawartego w magazynowanych materiałach i przedmiotach wybuchowych, zgodnie z kryteriami określonymi w tabeli 1.

Tabela 1. Kryteria lokalizacji magazynów bazowych nieobwałowanych w stosunku do innych obiektów wymienionych w tabeli

Podklasa magazynowanego materiału wybuchowego	Dodatkowe warunki	Magazyny i obiekty produkcyjne zawierające materiał wybuchowy	Obiekty produkcyjne niezawierające materiału wybuchowego	Drogi dojazdowe i drogi lokalne	Autostrady i drogi o dużym natężeniu ruchu	Obszary zamieszkałe
1.2	przy wybuchu nie tworzą się ciężkie odłamki	min. 90 m	min. 90 m	$L_d = 39 \times G^{1/5}$	$L_d = 58 \times G^{1/5}$	
1.2	przy wybuchu mogą tworzyć się ciężkie odłamki	min. 135 m	min. 135 m	$L_d = 51 \times G^{1/6}$ min. 90 m	$L_d = 76 \times G^{1/6}$ min. 135 m	
1.3	ładunki do 1.000 kg	nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości, muszą być jednak zachowane środki bezpieczeństwa, aby nie zachodziło oddziaływanie na zewnątrz obiektu lub zachodziło tylko w wybranym kierunku				
1.3	ładunki ponad 1.000 kg	$L_d = 3,2 \times G^{1/3}$ min. 40 m	$L_d = 6,4 \times G^{1/3}$ min. 60 m	$L_d = 4,3 \times G^{1/3}$ min. 40 m	$L_d = 6,4 \times G^{1/3}$ min. 60 m	
1.4 i 1.6	ładunki do 1.000 kg	nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości				
1.4 i 1.6	ładunki ponad 1.000 kg	min. 10 m	min. 10 m	min. 15 m	min. 15 m	min. 15 m

2. Przy ustalaniu lokalizacji magazynów bazowych, w których będą przechowywane materiały wybuchowe zaklasyfikowane do klasy 9, nie jest wymagane wyznaczanie minimalnych bezpiecznych odległości.

3. W przypadku przechowywania materiałów wybuchowych w magazynie bazowym obwałowanym, minimalne odległości, wyznaczone stosownie do pkt 1, można zmniejszyć o 30%. Jeżeli obiekt zagrożony, w stosunku do którego wyznaczana jest bezpieczna odległość, jest obwałowany, osłonięty dodatkowymi murami lub innymi osłonami, w tym wynikającymi z ukształtowania terenu, obliczoną bezpieczną odległość można zmniejszyć o 50%.

4. W przypadku magazynowania materiałów wybuchowych w wydzielonych komorach lub pomieszczeniach obiektu magazynowego, między którymi nie może nastąpić przeniesienie detonacji lub spalania, przy obliczaniu bezpiecznej odległości zgodnie z pkt 1 bierze się pod uwagę to pomieszczenie (komorę), które wymaga większej odległości.

II. Magazyny podręczne

1. Materiały wybuchowe zaliczone do klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4 i 1.6 mogą być przechowywane w magazynach podręcznych w ilości podanej w tabeli 2.

Tabela 2. Ilości materiałów wybuchowych zaklasyfikowanych do klasy 1 podklasy 1.2, 1.3, 1.4 i 1.6 dopuszczone do przechowywania w magazynach podręcznych

Podklasa zagrożenia	Grupa zgodności	Dopuszczalna ilość oraz dodatkowe uwarunkowania
1.2	B	1 kg netto
1.2	C	40 kg brutto
1.2	D	5 kg netto
1.2	G	50 kg brutto
1.2 1.3 1.4	E, F, H, J, L H, J, L E, F, L	w ilościach uzasadnionych z punktu widzenia bezpieczeństwa magazynu, stosownie do zapisu w karcie oceny materiału wybuchowego pod względem bezpieczeństwa
1.3	C	40 kg brutto
1.3	G	50 kg brutto
1.4	B	1 kg netto
1.4	C	50 kg brutto
1.4	D	50 kg brutto
1.4	G	100 kg brutto
1.4	S	100 kg brutto
1.6	N	100 kg brutto

2. Magazyny podręczne, z zastrzeżeniem pkt 3, powinny spełniać następujące wymagania:

- 1) muszą być zlokalizowane wyłącznie w wydzielonym pomieszczeniu bez stałej obsady w budynku laboratoryjnym, budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady;
- 2) elementy konstrukcyjne oraz dodatkowe wyposażenie magazynu muszą w istotny sposób ograniczać skutki ewentualnego zapłonu lub wybuchu na otoczenie;
- 3) muszą posiadać powierzchnie odciążające oraz osłony przed tymi powierzchniami, uniemożliwiające rozrzut odłamków.

3. Magazyny podręczne, o których mowa w załączniku nr 5 do rozporządzenia, w których jest prowadzona sprzedaż broni i amunicji, mogą być zlokalizowane w obiektach i pomieszczeniach przeznaczonych do prowadzenia działalności handlowej, jeżeli spełniają wymagania określone w tym załączniku.

4. Magazyny podręczne przedmiotów wybuchowych zaklasyfikowanych do klasy 9 materiałów niebezpiecznych mogą być lokalizowane w wydzielonym pomieszczeniu w budynku użytkowanym na cele przemysłowe lub w odrębnym obiekcie bez stałej obsady.

załącznik nr 3

WZÓR KSIĄŻKI EWIDENCJI OSÓB WCHODZĄCYCH DO OBIEKTU MAGAZYNOWEGO

Strona tytułowa

<p>KSIĄŻKA EWIDENCJI OSÓB WCHODZĄCYCH DO OBIEKTU MAGAZYNOWEGO</p> <p>NAZWA PRZEDSIĘBIORCY</p> <p>.....</p> <p>ADRES PRZEDSIĘBIORCY</p> <p>.....</p> <p>PRZEZNACZENIE OBIEKTU MAGAZYNOWEGO</p> <p>.....</p> <p>NUMER OBIEKTU MAGAZYNOWEGO STOSOWANY U PRZEDSIĘBIORCY</p> <p>.....</p> <p>DATA ZAŁOŻENIA KSIĄŻKI</p> <p>DATA ZAKOŃCZENIA KSIĄŻKI</p>
--

Strona 2 i dalsze strony w miarę potrzeb

WYKAZ OSÓB UPOWAŻNIONYCH DO WCHODZENIA DO OBIEKTU MAGAZYNOWEGO

Lp.	Imię i nazwisko osoby upoważnionej do wchodzenia do obiektu magazynowego	Funkcja (stanowisko) w przedsiębiorstwie	Data upoważnienia ¹⁾	Podpis osoby upoważniającej

¹⁾ W przypadku cofnięcia upoważnienia do wchodzenia do obiektu magazynowego należy wykreślić wiersz dotyczący danej osoby.

Kolejna strona i ewentualne dalsze strony

EWIDENCJA OSÓB WCHODZĄCYCH DO OBIEKTU MAGAZYNOWEGO

Lp.	Data	Godzina wejścia	Godzina wyjścia	Imię i nazwisko osoby wchodzącej do obiektu	Cel wejścia	Imię i nazwisko towarzyszącej osoby upoważnionej ²⁾

²⁾ Odnotować w przypadku wejścia do obiektu magazynowego osoby niewymienionej w wykazie na stronie 2.

załącznik nr 4

**SPOSÓB PROWADZENIA KARTY KWALIFIKACYJNEJ OBIEKTU
MAGAZYNOWEGO, W KTÓRYM SĄ PRZECHOWYWANE MATERIAŁY
WYBUCHOWE I AMUNICJA**

1. Kartę kwalifikacyjną obiektu magazynowego, w którym są przechowywane materiały wybuchowe i amunicja, zwaną dalej „Kartą kwalifikacyjną”, prowadzi się dla każdego obiektu magazynowego zagrożonego wybuchem lub spalaniem materiału wybuchowego.

2. Kartę kwalifikacyjną prowadzi powoływany przez pracodawcę zespół specjalistów posiadających odpowiednie uprawnienia budowlane, kwalifikacje w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz ochrony przeciwpożarowej.

3. Zatwierdzona przez pracodawcę karta kwalifikacyjna stanowi załącznik do książki obiektu budowlanego.

4. W karcie kwalifikacyjnej zamieszcza się:

1) informacje:

- a) identyfikujące obiekt, w tym jego adres, numer, nazwę i przynależność do jednostki organizacyjnej zakładu,
- b) o przeznaczeniu obiektu i poszczególnych pomieszczeń w obiekcie,
- c) o zaliczeniu obiektu i jego pomieszczeń do kategorii zagrożeń MW1 lub MW2, określonych w odrębnych przepisach,
- d) o zaliczeniu obiektu z tytułu prognozowanego zniszczenia w przypadku wybuchu lub spalania materiału wybuchowego do klas UZ lub MDO, określonych w odrębnych przepisach,
- e) o występowaniu w obiekcie lub jego poszczególnych pomieszczeniach zagrożenia wybuchem mieszanin substancji palnych z powietrzem oraz związanych z tym stref zagrożenia wybuchem, wyznaczonych zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie przeciwpożarowej,
- f) o dopuszczalnej ilości przechowywanych materiałów wybuchowych,
- g) o dopuszczalnej liczbie osób, które mogą przebywać w obiekcie, z podziałem na pomieszczenia pracy stałej lub dorywczej,
- h) o zasięgu strefy ochrony obiektu, o której mowa w odrębnych przepisach, oraz o sposobie jej oznaczenia w terenie,
- i) o minimalnych dopuszczalnych odległościach, wyznaczonych według zasad określonych w załącznikach nr 2 i 3 do rozporządzenia;

2) schematyczny rysunek obiektu ze wskazaniem w szczególności: podziału na pomieszczenia, usytuowania dróg dojazdowych, pożarowych i dla pieszych, technologicznych, obwałowań, powierzchni odciażających, osłon, sztolni;

3) wymagania w stosunku do:

a) konstrukcji obiektu, w szczególności:

- typ konstrukcji obiektu,
- obwałowania, osłony, sztolnie,
- przegrody odciażające,
- rodzaj okien, drzwi, dopuszczalnych rodzajów szyb okiennych,
- rodzaj wykończenia ścian, podłóg,

b) mediów i instalacji energetycznych,

c) urządzeń elektrycznych, osprzętu i instalacji elektrycznych w pomieszczeniach,

d) rodzaju i temperatury mediów ogrzewających, chłodzących, stosowanych na terenie obiektu,

e) stałych urządzeń gaśniczych, lokalizacji punktów sygnalizacji oraz uruchamiania tych urządzeń;

4) inne wymagania w miarę potrzeb wynikających ze specyfiki obiektu i rodzaju przechowywanego materiału wybuchowego.

5. Załącznikami do karty kwalifikacyjnej są aktualne karty oceny pod względem bezpieczeństwa przechowywanych w obiekcie materiałów wybuchowych, określone w odrębnych przepisach.

załącznik nr 5

**WYMAGANIA LOKALIZACJI, WARUNKI TECHNICZNE I ZABEZPIECZENIE
PRZED DOSTĘPEM OSÓB NIEUPRAWNIONYCH DO MAGAZYNÓW
PODRĘCZNYCH, W KTÓRYCH JEST PROWADZONA SPRZEDAŻ BRONI I
AMUNICJI**

1. Magazyny podręczne, w których jest prowadzona sprzedaż broni i amunicji, powinny być zlokalizowane wyłącznie w budynkach, w pomieszczeniach murowanych o ścianach grubości co najmniej 25 cm, wykonanych z cegły pełnej na zaprawie cementowo-wapiennej i stropach podobnej wytrzymałości. Dopuszcza się stosowanie ścian wykonanych z innych materiałów o podobnej wytrzymałości.

2. Obiekty magazynowe powinny posiadać:

- 1) zabezpieczenie okien szybami o podwyższonej odporności na przebicie i rozbicie lub zamontowanymi trwale kratami stalowymi (wewnętrznymi lub zewnętrznymi) wykonanymi z prętów stalowych o średnicy co najmniej 16 mm o oczku 15 cm x 15 cm, uniemożliwiającymi dostęp osób nieuprawnionych do magazynu; kraty mogą być zastąpione żaluzjami stalowymi wykonanymi z profili pełnych z blachy o grubości co najmniej 1,25 mm;
- 2) drzwi co najmniej o zwiększonej odporności na włamanie w klasie C według PN-90/B-92270, posiadające certyfikat, lub inne drzwi, zabezpieczone kratami albo żaluzjami określonymi w pkt 1;
- 3) jedno wejście - w przypadku pomieszczeń lub wydzielonej części pomieszczeń, w których jest prowadzony obrót bronią.

3. W magazynach podręcznych dopuszcza się przechowywanie:

- 1) prochu czarnego i spłonek kapsułkowych w ilościach określonych w załączniku nr 1 do rozporządzenia w tabeli 2 lub załączniku nr 2 do rozporządzenia w tabeli 2;
- 2) prochu czarnego, spłonek kapsułkowych i amunicji, pod warunkiem przeznaczenia dla tych wyrobów szaf do przechowywania wartości w klasie co najmniej I według PN-EN 1143;
- 3) broni i amunicji w szafach metalowych wykonanych z blachy stalowej grubości co najmniej 3 mm, zamykanych mechanizmem ryglowym blokowanym zamkiem w klasie A według PN-ENV 1300, lub w szafach do przechowywania wartości w klasie co najmniej I według PN-EN 1143-1; szafy powinny posiadać certyfikaty, wydane przez akredytowane jednostki krajowe funkcjonujące w systemie krajowym;
- 4) broni i amunicji w gablotach szklanych w klasie co najmniej FB2 według PN-EN 1522, posiadających co najmniej jeden zamek w klasie A według PN-ENV 1300.

UZASADNIENIE

W dniu 22 sierpnia 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 16 lipca 2009 r. o zmianie ustawy o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym oraz ustawy o materiałach wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr 125, poz. 1036) – dalej „ustawa zmieniająca”, regulująca między innymi kwestie związane z problematyką wykonywania działalności gospodarczej polegającej na oczyszczaniu terenów z materiałów wybuchowych. W związku z art. 3 tej ustawy rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 28 października 2002 r. w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 190, poz. 1589) wydane na podstawie art. 24 ust. 2 i art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym¹⁾, obowiązywać będzie nie dłużej niż 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy zmieniającej, tj. do dnia 22 lutego 2010 r.

W związku z powyższym w Ministerstwie Gospodarki opracowany został projekt rozporządzenia w sprawie pomieszczeń magazynowych i obiektów do przechowywania materiałów wybuchowych, broni, amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (dalej „projekt rozporządzenia”). Projektowana regulacja dotyczy zagadnień związanych z określeniem wymagań organizacyjnych i technicznych jakie powinny spełniać magazyny i obiekty, w których przechowuje się materiały wybuchowe, broń, amunicję oraz wyroby o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym. Podkreślenia wymaga fakt, że projektowana regulacja w dużym stopniu bazuje na obowiązujących obecnie przepisach.

Istotnym novum – wynikającym z konieczności uregulowania prowadzenia działalności gospodarczej polegającej, zgodnie z art. 2 pkt 1 ustawy zmieniającej na poszukiwaniu materiałów wybuchowych, wydobywaniu, zabezpieczeniu, zniszczeniu lub unieszkodliwieniu znalezionych materiałów wybuchowych na lądzie, wodach śródlądowych i obszarach morskich – jest wprowadzenie możliwości (§ 3 projektu

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr 222, poz. 2249, z 2005 r. Nr 94, poz. 788 i Nr 184, poz. 1539, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 235, poz. 1700, z 2008 r. Nr 180 poz. 1112 i Nr 214, poz. 1347 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 125, poz. 1036.

rozporządzenia) przechowywania tych materiałów w magazynie bazowym. Z uwagi na fakt, że materiały wybuchowe znalezione podczas oczyszczania terenów podlegają niszczeniu lub unieszkodliwieniu proponowana regulacja stanowi wyjątek od tej zasady. Możliwość przechowania tych materiałów została ograniczona do sytuacji, w których (§ 3 ust. 1 projektu rozporządzenia) materiały te zaklasyfikowane zostały do III klasy zagrożeń, o której mowa w § 8 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia w sprawie sposobu prowadzenia prac z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz. U. Nr, poz.) oraz kiedy konieczność ich przechowania wynika z braku możliwości utworzenia tymczasowego magazynu, gdyż stwarzałby on zagrożenie dla bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska. Ponadto projekt rozporządzenia przewiduje, że decyzję o przechowaniu tych materiałów w magazynie bazowym będzie mógł podjąć jedynie pracownik nadzorujący realizację oczyszczania terenu (§ 3 ust. 2).

Załącznik nr 1 do projektu rozporządzenia zawiera wymogi dotyczące materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów, które jeszcze bardziej ograniczają możliwość ich przechowywania w magazynie bazowym. Otóż w myśl ust. 11 tego załącznika wspomnianemu wyżej przechowaniu podlegać będą jedynie znalezione materiały, które:

- 1) nie posiadają uszkodzeń mechanicznych, takich jak uszkodzenia lub ślady świadczące o przejściu przez lufę, a także
- 2) nie są skorodowane w wyniku kontaktu z glebą, wodą oraz czynnikami atmosferycznymi,
- 3) są przechowywane w opakowaniach transportowych, odpowiadających wymaganiom określonym w odrębnych przepisach o opakowaniach materiałów wybuchowych.

Opisane wyżej ograniczenia możliwości przechowywania materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz mienia i środowiska, a także zapobieganie ewentualnym próbom wykorzystania tych materiałów lub obrotu nimi.

Magazyn bazowy, w którym przechowywane będą wspomniane materiały powinien być obiektem wydzielonym i obwałowanym oraz powinien spełniać wymagania przewidziane dla magazynów bazowych, w których przechowywane są materiały wybuchowe zakwalifikowane z uwagi na stopień zagrożenia podczas magazynowania do klasy 1 materiałów niebezpiecznych podklasy 1.1 materiałów wybuchowych i wyrobów wypełnionych tymi materiałami.

Zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) notyfikacji podlegają akty prawne zawierające przepisy techniczne. Projektowana regulacja zawiera przepisy techniczne, zatem powinna być notyfikowana w Komisji Europejskiej.

Projekt rozporządzenia – zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414) – zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej z chwilą przekazania go do uzgodnień międzyresortowych.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać projektowana regulacja

Projektowana regulacja oddziaływać będzie na podmioty wykonujące prace związane z użyciem materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego. Podkreślenia jednak wymaga, iż w porównaniu do obowiązującego obecnie rozporządzenia zmiana może ulec jedynie sytuacja:

- a) około 20 przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie oczyszczania terenów,
- b) 4 jednostek badawczo-rozwojowych, które mogą prowadzić działalność naukowo-badawczą z zakresu problematyki oczyszczania terenów.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji społecznych

Przygotowanie projektu rozporządzenia poprzedzono konsultacjami z podmiotami, które prowadzą działalność oraz prace badawczo-rozwojowe w zakresie oczyszczania terenów, a także zajmują się konstrukcją urządzeń służących do przechowywania materiałów wybuchowych i ich przewozu, w tym:

- Stowarzyszeniem Cywilnych Saperów we Wrocławiu,
- Firmą „Jakusz” Systemy zabezpieczeń bankowych w Kościerzynie,
- Instytutem Przemysłu Organicznego w Warszawie,
- Wojskowym Instytutem Technicznym Uzbrojenia w Zielonce.

W trakcie konsultacji stwierdzono, iż w szczególności należy uregulować zagadnienia dotyczące:

- warunków przechowywania w magazynie bazowym materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów;

- określenia rodzaju materiałów wybuchowych znalezionych podczas oczyszczania terenów dopuszczonych do przechowywania w magazynach bazowych.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony na stronach Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki z chwilą jego rozesłania do uzgodnień międzyresortowych.

3. Skutki wprowadzenia aktu normatywnego dla:

a) sektora finansów publicznych

Wejście w życie projektowanej regulacji nie pociągnie za sobą dodatkowych obciążeń dla budżetu państwa ani budżetów samorządowych jednostek administracji.

b) rynku pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie przyczyni się do powstawania nowych miejsc pracy. Natomiast ulegną poprawie warunki bezpieczeństwa prowadzenia prac z zakresu oczyszczania terenów.

c) konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczości

Wprowadzenie nowych przepisów nie wpłynie na konkurencyjność przedsiębiorców zajmujących się oczyszczaniem terenów.

d) sytuacji i rozwoju regionalnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje powstania nowych podmiotów gospodarczych, zwiększenia zatrudnienia ani pojawienia się nowych impulsów technologicznych. W związku z tym wejście w życie projektowanej regulacji nie przyczyni się do zmiany sytuacji i rozwoju regionalnego.

4. Źródła finansowania działań wynikających z wejścia w życie rozporządzenia

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie wymagać dodatkowych nakładów finansowych ani ze strony przedsiębiorców ani budżetu państwa.